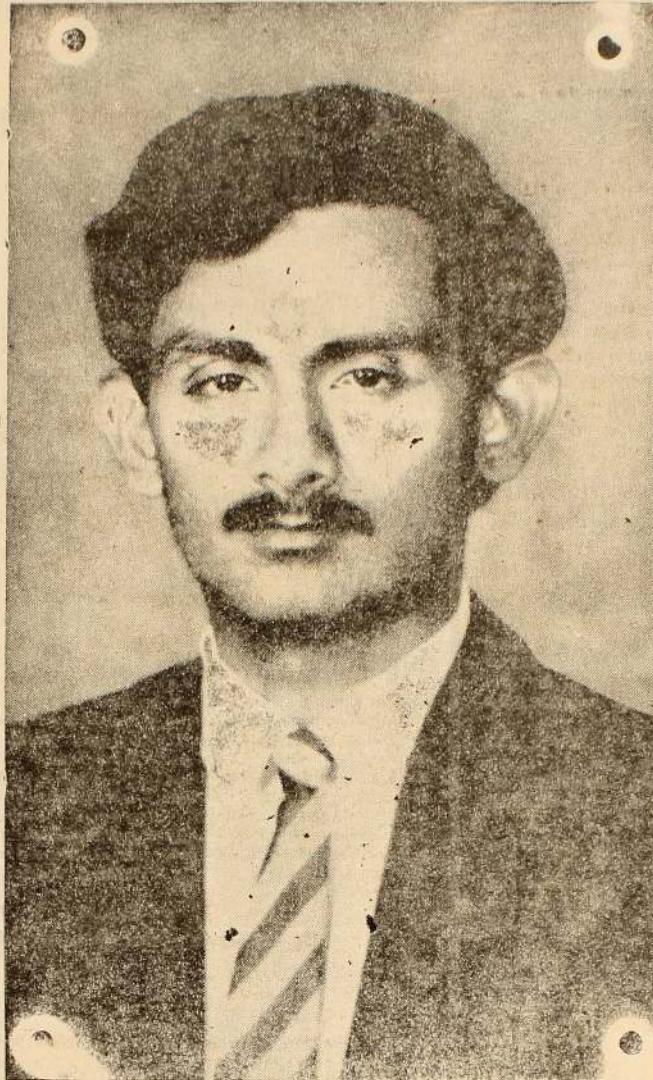

கண் கண்டு திலைத்த காட்சிகள் யாவும் கதையாகிப் போனதுடா.....!

செல்வன் அகிலன் திருச்செல்வம்

(சென். ஜோன்ஸ் கல்லூரி உயர்தர வகுப்பு மாணவன்
மாணவர் தலைவன்; கிரிக்கெட் அணி உபதலைவர்
(PREFECT), (VICE CAPTAIN - CRICKET TEAM))

தமிழ்நகை

05 - 05 - 1970

தமிழ்முக்காக

10 - 05 - 1989

செந்தமிழின் சாற்றைப் பிழிந்தே 'அகிலன்' எனத் தங்கை தாய் ஈந்தார் தஞ்சை நாமம் — 'முந்தி அவையத் திருத்தினர்'; "என் நோற்றார் கொல்ல?" என்று உலகை அவர்க்கு ஊட்டினால்; உட்கோள் — கலையாகிக் கொம்பாய், விழுதுயக் கொடுத்த பெயர்ப் பண்பெல்லாம் செம்பாதி சாதித்துத் திட்சை பெறும் — பின்பாதித் தெரோட்டப் பண்டிகைக்குக் கூடி வைத்து, தீர்த்த விழா வேரோட்டம் கெள்கின்ற வேகவிலே — நீரோட்டம் சுந்திச் சழி மற்று சுதியற்றிப் போன்றதை!

"வெற்றி, விழுதுதாலும் ஏழும் வீரனுக்கு" என்று — ஒழிறை தொறும் மந்திரம் போவ என்றும் வரைந்து அவ் வழி நடந்தாய்! செந்தமிழை உள்ளடக்கமாய்த் திசமும் — சுந்தரப் பேர் ஆகும் "அகிலன்" அகரம் முதல் எழுத்து:

பாருத் தமிழ்முகம் அப்படியே! வாகான இன் எழுத்தாலோம் இன் என்ன. ஈந்தை முதலைப் பேர்க்கும் என்ன பொருத்தாலோ! .."கி" எனும் — பின்னாலே "ஸா" எனும், இ"ன்" எனும், வரிசையாய் வள், இடை, மெல், ஆன அடசரங்கள் ஆகா! விஞ்ஞானத் தமிழே அடக்கம், மலர்த் திருத் தெவ்வத்து அமிழ்தாம் உன் நாமத்துக் கண்ணே? — தமிழ் மட்டும் தானு உன் ஆசுவைக்குட் பட்ட தனிச் சிறப்பு? ஆனால் பட்ட கல்வி மாங்களுமே — பின் ஒழுக்கம், அடக்கம், உணர்வு, திறன்கள், விழுப்பம் முதிர்ந்த கண் மேலுட்டம் — எழுப்பங்கள் காட்டபால், பாராட்டு, கண்ணம் இரண்டையுமே வெற்றுக்கிக் காலை வற்றி ஆண்மை, — தோற்றத்து எவ்வெம், பனிவு, மற்றும் ஏல்லாத் துறையும் பொழுவாகத் தேரும் பூ ராயம், — மொழி ஆற்றல்!

யாவிலுமே தீராத யாக் கொண்டு ஒழுகின்றே! பாவிலும் பேச்சிற் படிப்பிலும் — மேலி வரும் ஓராம் பரிசுகள் ஒடு வோராண்டும் உன் வசமே! சீராய்த் தூடுப்பெடுத்துச் சென்றுமியல் — பாராத கண்கள் என்ன கங்கள்? கணரி அதிருமே வின் கூவும் உன் பந்து விச்சிலே! — என் விதமாம் அத்தலை பாட்டுகளிலும் நூன் சித்தி பெற்றயர்ந்த வித்தகனுய, மைதான் வீரனுப், — பெற்றேன் இருக்கும் வண்ணாய். இராவணனின் மைந்தன் வருக்கத்தில், இந்திரசித் தன் போல், — செருக்களத்தில், தன் உயிர் தந்தைக்கிடாய்த் தந்த தியாச் சடரே! முன் நடந்து காட்டும் முதல்வனே! — என் இடர் வந்தாலும் தர்த்து ஏழி நடத்தும் கூர்த்த மகி விந்தைத் தமிழகனே! வெற்றி அன்றி — எந்தக் களத்திலும் தோங்கியே காலை தீரா!

"உனத் தீவை மூட்டி நாம் ஓயம் — வளர்த்தே அக் குண்டச்சுதல் உண்ணீக் கொலத் துணிந்த குண்டர்களைத் தண்டு தண்டாய் வெட்டியே, கொப்பாட்டன் — தொன்று வழிப் பாட்டன் முதலையும் பரம்பரையாக சருகப் போட்டே எரித்துப் பொக்குவோம்! — காட்டர் அடையாளம்" என்று துடித்து ஆணையிடும் செல்வர் விடை கேட்கின் ரூர்: அகிலா! "வேண்டாம்! — கடை மாந்தர் செய்ததை நாமும் திருப்பிச் செய்தால் அது கீழ்மை! உயது பிழைக்கட்டும்! ஒட விடும்! — தெய்வமே திருப்பவிக்கும்" என்று உன் சிந்தா மனிச் சிரிப்பால் காப்பளித்தெம் நெஞ்சத்தைக் கட்டுகிறும்? — ஏற்போம்! உன் காந்தி முகத்தில் நெரிச சாந்தி ஈழத்தில் இனி வாழ்ந்திட உன் வாழ்வே வழி!

இன்று (23 - 06 - 1989) அகிலன் கதையாகிப் போன நாற்பத்தைந்தாவது நாள்

என்றும் அவிலன் நீணவகுநடன் வாழும்
எஸ். திருச்செல்வம் (அன்பான அப்பா) ரஞ்சிந்தயல் திருச்செல்வம் (அன்புக்கிளிய அம்மா)

அங்கிளமார், அங்கிமர், கிருஞ்ச மம்மி, சித்தப்பா, பெரியம்மா, சின்னாசும்மா,

அப்பா-அம்மா வழிச் சகோதர-சகோதரிகள், ஆருமிர் நண்பர்கள்,

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

